

Kundgørelse i Lovtidende om kontanthjælpsforsøgsordning

Rettet henvendelse til socialministeriet om kundgørelse i Lovtidende om en forsøgsordning om ydelse af forbigående hjælp efter regler, der fraviger bestemmelserne i bistandslovens § 37.

FOB nr. 84.164

(J. nr. 1984-995-052).

Efter bistandslovens § 138 a kan socialministeren - efter indstilling fra kommunalbestyrelsen - tillade, at det sociale udvalg i en forsøgsperiode yder forbigående hjælp efter regler, der fraviger bestemmelserne i bistandslovens § 37, såfremt reglerne er godkendt af socialministeren.

Med skrivelse af 4. september 1984 modtog jeg fra socialministeriet materiale om en forsøgsordning om ydelser af forbigående hjælp, der fra den 1. oktober 1984 til den 1. oktober 1985 agtedes iværksat i 14 kommuner. Materialet indeholdt bl.a. genpart af socialministeriets enslydende godkendelsesskrivelser til kommunalbestyrelsen i de 14 kommuner. Godkendelsesskrivelsen indeholdt følgende regler om ydelse af forbigående hjælp:

»1. Til en person, der på grund af ændringer i sine forhold i en begrænset tid er afskåret fra at skaffe det fornødne til sit eget eller familiens underhold, ydes der, når udgifterne hertil ikke dækkes på anden måde, f.eks. gennem dagpenge eller pensionsydelse, en hjælp, der består af en grundydelse, et boligtillæg og et børnetillæg. En tilsvarende hjælp ydes til personer, der modtager hjælp efter § 42. Hjælp til de særlige udgifter, der er en følge af uddannelsen eller handicapet, ydes ud over grundydelsen.

2. Grundydelsen udgør 2.486 kr. månedligt for enlige, og det dobbelte for ægtepar. For unge under 23 år, der ikke har forsørgerpligter over for ægtefælle eller børn, og som ikke hidtil har haft indtægter, udgør grundydelsen dog 1.342 kr. månedligt for hjemmeboende og 1.610 kr. månedligt for udeboende.

Når der er ydet hjælp i en sammenhængende periode på 9 måneder, udgør grundydelsen 2.113 kr. månedligt efter 1. pkt., med mindre der ydes eller skal ydes hjælp efter bistandslovens § 42, eller det kan godtgøres, at pågældende i den nærmeste fremtid vil være i stand til at klare sig selv.

Grundydelsen reguleres i overensstemmelse med den ramme, der gælder efter § 37, stk. 5.

3. Boligtillægget skal enten dække den pågældende husleje efter fradrag af tilskud efter boliglovgivningen eller terminsydelsen. Boligtillægget skal endvidere dække øvrige løbende udgifter i forbindelse med boligen, f.eks. varme,

vand, gas, elektricitet og ydelser vedrørende boligindskudslån. De årlige udgifter omregnes til ét månedligt beløb.

For personer, der har fælles husførelse med andre end en ægtefælle, beregnes boligtillægget forholdsmæssigt efter de pågældendes indtægter, før behovet for hjælp er opstået. Hvis de pågældende i fællesskab ejer en fast ejendom, beregnes tillægget forholdsmæssigt efter de tinglyste andele.

Hvis boligudgiften efter en samlet bedømmelse af familiens størrelse og forhold i øvrigt skønnes at være for høj, skal ansøgeren gennem rådgivning tilskyndes til at finde en rimeligere og billigere bolig. Det er en forudsætning for at få hjælp til den hidtidige boligudgift, at der ikke kan fremskaffes en rimelig og billigere bolig. Der kan ikke ydes hjælp til den del af boligudgiften, der måtte være påtaget med henblik på at få den dækket af kontanthjælp.

4. Børnetillægget udgør månedligt summen af en faders og moders normalbidrag for hvert barn under 18 år, for det ældste barn i hjemmet dog forhøjet til 6/5 af faders og moders normalbidrag. Hvis den pågældende ikke har barnet hos sig, men svarer underholdsbidrag til dette, kan børnetillægget dog ikke overstige det pålagte bidrag.

For samlevende personer med fælles børn fradrages, når kun den ene person modtager kontanthjælp, et beløb i børnetillægget svarende til henholdsvis en faders eller en moders normalbidrag.

5. Den samlede hjælp kan ikke overstige det hidtidige levestandardniveau (det individuelle maksimum). For personer, der ikke hidtil har haft indtægter, kan den samlede hjælp ikke overstige den mellem arbejdsmarkedets hovedorganisationer aftalte mindste arbejdsfortjeneste inden for normallønsområdet (efter fradrag af skat for personer, der ikke har andre indtægter og ikke fradrag ud over personfradrag).

6. I den beregnede hjælp fradrages pågældendes, ægtefællens og børnenes indtægter med reduktion for nødvendige transportudgifter ved erhvervelse af indtægten. Feriegodtgørelse efter ferielovgivningen skal først fradrages i kontanthjælpen, når ferien holdes, og der kan kun foretages fradrag svarende til kontanthjælpen for det antal dage, som feriegodtgørelsen er bestemt til at dække.

Ydelser til kompensation for invaliditet - herunder invaliditetsydelsen og invaliditetsbeløbet efter lov om social pension - skal ikke fradrages. Det samme gælder erstatning for skade af ikke-økonomisk art, som ulempe, lyde, vansir, svie, smerte og tort (ménerstatning).

Indtægter hos børnene, herunder bidrag til børnenes underhold, kan kun fradrages i børnetillægget efter pkt. 4. Det almindelige, forhøjede og ekstra børnestilskud samt ungdomsydelsen skal dog ikke fradrages i tillægget.

7. Medfører indtægten en nedsættelse af hjælpen, skal der foretages en forholdsmæssig reduktion af den samlede hjælp, når boligtillægget ydes til dækning af terminsudgifter.

8. Med hensyn til hjælp til personer, der aftjener værnepligt ved bistandsarbejde i udviklingslandene, og personer, der afsoner en fængelsstraf, gælder reglerne i punkterne 18 og 18 a i socialministeriets kontanthjælpscirkulære af 20. december 1982.

9. Hjælp til personer, som den 1. oktober 1984 får løbende kontanthjælp efter de gældende regler i bistandslovens § 37, stk. 2-4, der sammen med eventuelle indtægter er mindre end ydelserne efter forsøgsordningen, skal gradvis forhøjes indtil den 1. januar 1985. Såfremt beregningen efter forsøgsordningen vil bevirke en nedgang i hjælpen, skal denne gradvis nedtrappes indtil den 1. januar 1985.

10. Såfremt kommunalbestyrelsen ønsker at yde forbigående hjælp efter den 30. september 1985 efter ovennævnte regler, skal indstilling herom indgives til socialministeren senest 1. september 1985.«

Idet jeg henviste til bestemmelsen i ombudsmandslovens § 6, stk. 5, anmodede jeg i skrivelse af 11. september 1984 socialministeriet om at oplyse, hvorledes forsøgsordningen agtedes kundgjort, jfr. § 2 i lov om udgivelse af en Lovtidende og en Ministerialtidende.

Den nævnte bestemmelse har følgende indhold:

»I Lovtidenden indføres såvel alle love som alle kongelige anordninger, under hvilket navn de end måtte udstedes (anmodninger, åbne breve, kundgørelser o.s.v.), og hvad enten de forskrifter, som deri indeholdes, vedkommer hele riget eller kun enkelte landsdele, byer eller egne eller dele af befolkningen. - Endvidere indføres i Lovtidenden alle ministerielle anordninger, under hvilket navn de end måtte udstedes (anordninger, bekendtgørelser, plakater, reglementer, regulativer, instrukser, vedtægter o.s.v.), dog at det ved kongelig anordning kan bestemmes, at visse grupper af de heromhandlede udfærdigelser ikke indføres i Lovtidende, men at der i stedet forholdes i overensstemmelse med de forskrifter, som meddeles af vedkommende minister, hvorved det eventuelt kan bestemmes, at den pågældende udfærdigelse, når den kun vedrører den enkelte kommune og således kun skal bringes til offentlig kundskab inden for dennes område, skal offentliggøres på dennes bekostning.«

Ved bekendtgørelse nr. 484 af 24. september 1984 kundgjorde socialministeren herefter, at ministeren har tilladt, at 14 nævnte kommuner i en forsøgsperiode fra den 1. oktober 1984 til den 1. oktober 1985 ydede forbigående hjælp efter regler, der fraviger bestemmelserne i bistandslovens § 37. Bekendtgørelsen indeholder regler, der helt svarer til den gengivne godkendelsesskrivelse.

Jeg meddelte socialministeriet, at jeg havde noteret mig, at forsøgsordningen nu var kundgjort i Lovtidende.